

Chucho Valdés i Stockholm

Oemotståndlig ren musik

Blött, blåsig, blåfruset – sista dagen på Stockholm Jazz Fest var rekordkall. Ändå var det fullt framför scenen när Chucho Valdés med sin grupp Afro-Cuban Messengers (en blinkning till legendariska Jazz Messengers) klev in. Trots den vinande nordan förmärktes ändå en förväntansfull feststämning bland publiken som strömmade till medan länge, jättelike Chucho i förbigående höll sina pianofingrar varma med Ouvertyren till Tjajkovskijs femte pianokonsert.

Främsta latin jazzpianisten

Chucho Valdez är inte bara en av Kubas störste musiker, festivalgeneral för Havannas Jazzfestival och grundare av legendariska jazzgruppen IRAKERE; han har dessutom kammat hem sju Grammy genom åren och producerat 83 (!) album! Med rätta anses han vara en av de största latinjazzpianisterna genom tiderna, i världen, berömd särskilt för sin förmåga att använda alla oktaverna och

Från Jazzfestivalens hemsida

lekfullt väva samman det rytmiskt glödande – eller djupt romantiska – kubanska och afrokubanska från förr och nu med jazzens klassiska element, med märgfull blues och en stundtals nästan poetisk skirhet. Bandet är med kubanska mått litet - Lázaro Rivero Alarcón, bas, Juan Carlos Rojas Castro, trummor, Yaroldy Abreu Robles, slagverk, Dreiser Durruthy Bambolé, bata och sång, Carlos Manuel Miyares Hernandez, tenorsax och Reinaldo Melián Álvarez, trumpet. Chuchus syster Mayra Caridad Valdés sångerska.

Även svensk folkvisa

Plötsligt formas pianotonerna som legat och studsat i det kubanska kraftfältet till en mjukt vemodsfylld slinga. Alla spetsar örönen – är det möjligt? Jovisst, det ett stråk av Jan Johanssons tolkning av den svenska folkvisan ”De sålde sina hemman” och publikjublet bryter lös. Det följs av många fler medan de flesta för en timme glömmet vädret, den kalla blåsten och regnet som piskar på. Vi befinner vi oss på en rungande, svindlande resa i rytmer och sfärer, där Chucho och bandet med jämna mellanrum dyker ner i både det nordiska vemodet och de varma vågorna av kubanska salsagångar och små skyar av Tjajkovskij, spetsgardiner och återhållet sentiment, och så tillbaka till Kuba igen i förförande contradanza och danzón.

”Que barbaridad”, hördes de latinska delarna av publiken hojta medan svenskarna tjoade och nästan dansade. Jag urskiljer en transkribering av 80-tals klassikern ”Birdland” med samtliga musiker i den tätaste och mest taggade uppbackning jag hört.

Syster Mayra, ett kraftverk

Dags för systemen Myra, en stadig, allvarlig äldre dam i mörka glasögon, lite svajiga långbyxor och en bylsig tunika, lite på trekvartern och det burriga håret inte helt nykammat. Hon fattar micken och river av en äktkubansk version av superklassikern ”Besame mucho”, inklusive allsång och scatsång, Chango och Yemaya. Den håller på i tjugo minuter, minst. Kilarna i bandet bleknar, Myra är ett kraftverk, en strålande stjärnbild med en röst av ljuvt stål. Oemotståndlig ren musik, rytm, bus och oändliga röstresurser. Till och med den väldige Chucho förvandlas till småkille i Myras magnifika närhet. Och han verkar inte ha något emot det. Konserten med Chucho Valdés och the Afro Cuban Messengers och sångerskan Myra Valdés var bland det häftigaste och mest fulländande jag hört i mitt liv – min tid som jazz recensent för DN inräknad.

Maria Sandblad

Ideell FAO-ambassadör komponerade sång till Haiti

2006 utsågs Chucho Valdés till ideell FAO-ambassadör, dvs för FN:s jordbruks- och livsmedelsorgan. I mars i år, efter den fruktansvärda jordbävningkatastrofen, och inom ramen för Kubas enastående bistånd, komponerade Chucho ett stycke för Haiti, ”Haiti kommer igen”. Han spelade in den på Silvio Rodriguez studio ”Ojala”, och alla intäkter går oavkortat till FAO för dess arbete att åter bygga upp jordbruk och livsmedelförsörjning i Haiti.